

06/07/2019

Εγκαινιάστηκε ο Ι.Ν. στη γυναικεία Ιερά Μονή της Μουτσιάλης

/ [Ιερές Μονές](#)

Με την πρόπουσα εκκλησιαστική τάξη, **τελέστηκαν τα εγκαίνια του Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου** στην γυναικεία Ιερά Μονή της Μουτσιάλης.

Την Παρασκευή 5 Ιουλίου, το απόγευμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων μετέφερε στον Ιερό Ναό **τα μαρτυρικά Ιερά Λείψανα** και συνέχεια χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό των Εγκαινίων και κήρυξε τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

Παραμονή τῆς μνήμης ἑνός με-γάλου ὁσίου, τοῦ ὁσίου Σισώη, τόν ὁποῖο τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας αὔριο, τελέσαμε ἀπόψε τόν Ἑσπερινό τῶν ἐγκαινίων τοῦ καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, ὁ ὁποῖος θά εἶναι στό ἐξῆς ἀφιερωμένος τόσο στό μέγα θαῦμα τῆς Μεταμορ-φώ-σεως τοῦ Σωτῆρος ὅσο καί στόν μεγάλο ἀσκητή καί σύγχρονο ὄσιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὄσιο Παί-σιο τόν Ἀγιορείτη.

Θελήσαμε ἔτσι μέ τή διπλῇ αὐτῇ ἀφιέρωση νά τιμήσουμε αὐτόν τόν μεγάλο ὄσιο πού ἀνέδειξε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στίς ἡμέρες μας, αὐτόν τόν ταπεινό καί ἀπλό μοναχό, πού ἔζησε ἀσκητικά, ὅπως οἱ παλαιοί ὄσιοι, ὅπως ὁ ὄσιος Σισώης, πού ἐορτάζουμε, ὅπως εἶπα, αὔριο, καί ἔφθασε στά μέτρα τῆς ἀρετῆς καί στά ὕψη τῆς ἀγιότητος στά ὁποῖα ἔφθασαν καί ἐκεῖνοι μέ τόν ἀγώ-να, μέ τήν προσπάθεια, μέ τήν προ-σευχή, μέ τήν ταπείνωση καί βεβαίως μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιβλέπει «ἐπί τόν ταπει-νόν καί ἡσύχιον καί τρέμοντα τούς λόγους» του.

Καί ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος, ἕνας τέτοιος μοναχός ἦταν ὁ ἅγιος Παί-σιος. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε τόση χάρη, τοῦ ἔδωσε τόσα χαρί-σμα-τα, οὐράνια χαρίσματα, τά ὁ-ποῖα ὁ ἴδιος κάλυπτε μέ τόν μανδύα τῆς ἀπλότητος καί τῆς

προσήνειας μέ τήν ὁποία μιλοῦσε στούς πά-ντες, σέ ὅποιον τόν ἐπισκεπτόταν καί ἤθελε νά τόν συμβουλευθεῖ. Δίδασκε τούς ἀνθρώπους καί τούς βοηθοῦσε στήν πνευματική ζωή ἀλλά καί σέ πρακτικά θέματα πού τούς ἀπασχολοῦσαν, ἀλλά μέ ἀπλά λόγια, μέ ἀπλά παραδείγματα, χα-ρι-τολογώντας πολλές φορές καί βά-ζοντας τόν ἑαυτό του στή θέση τοῦ συνομιλητοῦ του, καί ὄχι μέ ρ-ητορεῖες καί ὑψηλά θεολογικά νοή-ματα.

Ἡ ἀπλότητά του καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ πού συνόδευε τή ζωή του, πού συνόδευε τήν κάθε του λέξη καί τήν κάθε του κίνηση, ἦταν αὐ-τή πού ὠφελοῦσε τούς ἀνθρώ-πους, γιατί τούς μετέδιδε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, γιατί ἄγγιζε τήν ψυχή τους, γιατί ἀπαντοῦσε στά ἐσώ-τε-ρα ἐρωτήματα τῆς ὑπάρξεώς τους.

Αὐτός ἦταν ὁ ὅσιος Παῖσιος. Ἐνας ἅγιος, ἕνας ὅσιος πού ἔζησε στίς ἡμέρες μας, πού δοκίμασε τίς δυσκολίες τῆς προσφυγιάς, τίς ταλαιπωρίες τῆς ἀσκήσεως, τόν πόνο τῆς ἀσθε-νείας, καί δι' ὅλων αὐτῶν ἀγιάσθη-κε, ὥστε νά τιμᾶται καί ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τήν Ἐκκλησία, καί νά εἶναι χιλιάδες οἱ ἄνθρωποι πού σπεύ-δουν ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κό-σμου γιά νά προσκυνήσουν τόν τάφο του, στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στή Σουρωτή, ὅπως ἔσπευδαν καί στό κελλί του στό Ἅγιο Ὅρος, γιά νά λάβουν τήν εὐλογία του.

Καί αὐτόν τόν μεγάλο ἅγιο πού ἀνέδειξε ὁ Θεός στίς ἡμέρες μας εἶχαμε τή μεγάλη τιμή καί εὐλογία νά τόν γνωρίσουμε πολλοί ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά καί ἡ Γερόντισσα καί οἱ παλαιότερες ἀδελφές, πού τόν ἔζη-σαν ἀπό κοντά, πού καθο-δη-γή-θηκαν πνευματικά, πού ἄκουσαν τίς συμβουλές του καί δέχθηκαν τήν εὐλογία του ἐν ζωῇ.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο θελήσαμε νά ἀφιερῶσουμε, μέ τήν εὐκαιρία τῶν Ἑγκαινίων, τό Καθολικό τῆς Μονῆς, καί στόν ὅσιο Παῖσιο, ὥστε νά αἰσθάνεται ἡ Ἀδελφότητα πύ ζωντανή τήν πα-ρουσία του καί νά ἐμπνέεται ἀπό τούς δικούς του ἀγῶνες καί ἀπό τή δική του ἀγιότητα, γιά νά συ-νεχίζουν καί αὐτές τόν ἀγῶνα τῆς μοναχικῆς ζωῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἔχοντας καί τήν ἐνίσχυση τοῦ ὁσίου Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου, ὁ ὁποῖος καί θά πρεσβεύει γι' αὐτές στόν οὐρανό, ὅπως πρεσβεύει καί γιά ὅλους ἐμᾶς πού τόν τιμοῦμε καί τόν ἐπι-κα-λούμεθα.

Καί εἶναι μεγάλη εὐλογία γιά ὅλους μας, γιατί ἀπό αὔριο θά ἔχουμε στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί ἕναν ἀκόμη ναό ἀφιερωμένο στόν σύγχρονο αὐτόν ὅσιο τῆς Ἐκ-κλησίας μας, μετά τόν πρῶτο ναό πού ἀφιερῶσαμε τόσο σέ αὐτόν ὅσο καί στόν πνευματικό του πατέρα, τόν ὅσιο Ἀρσένιο τόν Καππαδόκη, καί τόν ὁ-ποῖο ἐγκαινιάσαμε πρίν ἀπό μερι-κές ἐβδομάδες στό Πλατύ, γιατί θά ἔχουμε τή χάρη του καί, συγχρ-ό-νως, γιατί μέ τόν τρόπο αὐτό θά ἔχουμε τόν ὅσιο κοντά μας, γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ ἀγιότητα εἶναι κάτι πού μπορούμε νά κατα-κτήσουμε καί ἐμεῖς, ἀκόμη καί σήμερα, ἀρκεῖ νά ἀγωνιζόμασθε καί νά προσπαθοῦμε, ὅπως ἔκανε

καί ὁ ὁσῖος Παῖσιος. Ἀρκεῖ νά ἔ-χου-με τή θέληση καί τή διάθεση νά ἑναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ἀποκτή-σουμε τήν ταπείνωση καί τήν ἀπλό-τητα πού εἶχε ὁ ὁσῖος Παί-σιος, ὥστε νά λάβουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ αὐριανή τελετή τῶν Ἐγκαι-νί-ων, τοῦ καθαγιασμοῦ δηλαδή τοῦ ἱεροῦ ναοῦ, εἶναι μία εὐκαιρία γιά νά συνειδητοποιήσουμε ὅλοι μας τήν ἀνάγκη καί τοῦ προσωπικοῦ μας καθαγιασμοῦ μέ τή χάρη τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί μέ τόν ἀγώνα μας, γιά νά ἀξι-ω-θοῦμε καί ἐμεῖς νά προσδεύ-σουμε πνευματικά καί νά προσεγ-γί-σουμε στό μέτρο τῶν ἀσθενῶν μας δυνάμεων τήν ἀγιότητα, ἡ ὁποία πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας, ὥστε νά μπορέ-σου-με καί ἐμεῖς νά κληρονομήσουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, στήν ὁποία ἀναπαύεται πλέον καί ὁ ὁσῖος Παῖσιος.

Το Σάββατο 6 Ιουλίου, το πρωί, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά τήν Ακολουθία τοῦ Ὁρθρου, τέλεσε τήν ακολουθία των εγκαινίων, προεξήρχε τῆς Θείας Λειτουργίας καί κήρυξε τόν θεῖο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ.Λειτουργία:

«Καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐ-τῶν καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐ-τοῦ ὡς ὁ ἥλιος».

Σάν τούς μαθητές καί ἐμεῖς τοῦ Κυ-ρίου, ἐπάνω στό ὄρος Θαβώρ, ζή-σαμε σήμερα ἓνα θαῦμα. Ζήσαμε τή μεταμόρφωση ἑνός ἀνθρω-πί-νου κτίσματος, ἑνός ἀνθρωπίνου κα--τασκευάσματος, σέ οἶκο τοῦ Θεοῦ.

Γιατί θαῦμα εἶναι αὐτό πού ἐπι-τε-λεῖται μέ τά ἐγκαίνια τοῦ κάθε ναοῦ. Θαῦμα, διότι τό ἔργο τῶν ἀν-θρωπίνων χειρῶν, αὐτό πού κτί----σθηκε μέ χοϊκά ὑλικά, μετα-μορ---φώνεται καί μεταποιεῖται. Γί-νε-ται ἱερό καί ἅγιο. Γίνεται κα-τοι-κη-τή-ριο τοῦ Θεοῦ. Γίνεται τό-πος σκη-νώματος τῆς δόξης του. Γί-νε-ται πύλη τοῦ οὐρανοῦ. Γίνεται ση-μεῖο συναντήσεως τοῦ ἀνθρώ-που μέ τόν Θεό. Γίνεται χῶρος πλή-ρης χάριτος. Γίνεται τόπος στόν ὁποῖο ἐπιτελεῖται τό μυστή-ριο τῆς σωτη-ρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Καί εἶναι θαῦμα, γιατί ὁ Θεός μᾶς δίδει τήν εὐλογία νά τό ζήσουμε καί σέ αὐτόν ἐδῶ τόν ναό, τόν ὁ-ποῖο ἐγκαινιάσαμε μέ τή χάρη του σήμερα, καί τόν ἀφιερώσαμε στή θεία Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά καί στόν νέο ὅσιο τῆς Ἐκ-κλησίας μας, τόν ὅσιο Παῖσιο τόν Ἀγιορείτη.

Μέ τή διπλῇ αὐτῇ ἀφιέρωση, ὅπως εἶπα καί χθές, τιμοῦμε καί τόν ὅσιο Παῖσιο, μέ τόν ὁ-ποῖο συν-δέεται ἡ ἱερά αὐτή Ἀδελ-φότης, καί ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ὄχι μόνο γιά τίς μοναχές ἀλλά καί γιά ὅλους μας πρό-τυπο μεταμορ-φω-θέντος ἀν-θρώ-που. Διότι μέ τούς πνευμα-τι-κούς του ἀγῶνες καί τά ἀσκητικά του παλαίσματα, μέ τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς του καί τή νοερά προ-σευχή ἐπέτυχε ὁ ὅσιος τήν καλή ἀλλοίωση. Ἐπέτυχε νά μεταβάλ-λει τόν ἔσω ἄνθρωπο σέ ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ, καί ἀξιώ-θηκε τῆς θέας τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἐλ-λάμψεως τοῦ ἀκτίστου φωτός, ὅπως ἀξιώθηκε καί ὁ ἅγιος Γρη-γόριος, πού ἀσκή-τευσε ἐδῶ, στή Σκήτη τῆς Βεροίας, καί πολλοί ἄλλοι ἁ-γιοι τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας.

Ἔτσι ἔζησε καί ὁ ὅσιος Παῖσιος τή δική του μεταμόρ-φω-ση ὄχι στό ὅρος Θα-βώρ, ἀλλά στό ὅρος Σινᾶ, ὅπου ἀσκήτευσε, ἀκολουθώντας τήν κλ-ή--ση τοῦ Θεοῦ, καί ἀξιώθηκε θεί-ων δωρεῶν, τίς ὁποῖες ὡς πι-στός δοῦλος τοῦ οὐρανίου Κυρίου του καλλιέργησε καί ἔθεσε στή διακονία τῶν ἀδελφῶν του, ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τόν πλη-σίαζαν καί ζητοῦσαν τήν εὐχή του, ζητοῦ-σαν τή συμβουλή του, τή βοήθειά του, τή συμπαράστασή του.

Καί ἔτσι δέν μεταμόρφωνε μόνο ὁλοένα καί περισσότερο τόν ἑαυτό του ὁ ὅσιος, ἀλλά μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί μέ τήν προσευχή του με-ταμόρφωνε καί πολλούς ἀν-θρώ---πους οἱ ὁποῖοι τόν πλησίαζαν, ζη-τώντας τήν καθοδήγησή του στήν ἐν Χριστῷ ζωή, καί βοηθοῦσε πολ-λούς, οἱ ὁποῖοι δέν εἶχαν σχεδόν καμία σχέση μέ τήν πίστη καί τήν Ἐκκλησία, νά βροῦν τόν δρόμο πρὸς τόν Χριστό, νά τόν ἀγαπή-σουν καί νά τόν πιστεύσουν καί νά σωθοῦν.

Διότι αὐτή εἶναι ἡ ἀληθινή μετα-μόρ-φωση, ἡ μεταμόρφωση τοῦ ἑαυτοῦ μας, νά γίνουμε δηλαδή ἀπό χοϊκοί ἄνθρωποι πνευματικοί, οὐράνιοι. Αὐτή ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό ὅλους μας, προσφέροντάς μας συγ---χρό-νως τή δυνατότητα καί νά τήν ἀποκτήσουμε μέ τή χάρη του, μέ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλη-σίας μας, μέ τήν προσευχή καί μέ τήν κάθαρση, ὥστε νά εἴμαστε πράγματι «κατά Θεόν» κτισθέντες καί νά μεταμορφούμεθα καί ἐμεῖς, ὅπως καί ὁ ὅσιος Παῖσιος καί ὁ ἐορταζόμενος ὅσιος Σισώης, ἀπό δόξης εἰς δόξαν, ὄχι ἀνθρώπινη, ἀλλά θεία.

Αὐτή ἡ διπλῇ ἀφιέρωση τοῦ ἱε-ροῦ αὐτοῦ ναοῦ στή Μεταμόρ-φω-ση τοῦ Κυρίου μας ἀλλά καί στόν ὅσιο Παῖσιο τόν Ἀγιορείτη, ἅς θυ-μίζει σέ ὅλους μας, ἀλλά καί στίς ἀσκούμενες ἐδῶ ἀδελφές καί στούς εὐλαβεῖς προσκυνητές τῆς Μονῆς, τό χρέος

πού έχουμε ως πι-στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά ἀγω--νιζόμαστε γιά νά μεταμορφώ-νουμε καί ἐμεῖς τόν ἑαυτό μας μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ σέ κατά Θεόν ἄνθρωπο, ἔτοιμο νά ζήσει καί νά ἀπολαύσει τά ἀγαθά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί κυρίως νά δεῖ τόν Χριστό, πρόσωπο πρὸς πρόσωπο, ὅπως τόν εἶδαν οἱ τρεῖς μαθητές του στό ὄρος Θαβώρ, ἀλλά καί ὅπως τήν εἶδε ὁ ὁσῖος Παῖσιος καί ὅλοι οἱ ἅγιοι.

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι μία ξε-χω-ριστή ἡμέρα γιά τήν Ἱερά αὐτή Μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σω-τῆρος Μουτσιαάλης, ἡ ὁποία με-τά ἀπό πολλές περιπέτειες, τίς ὁποῖες ὑπέμεινε ἀνά τούς αἰῶνες, μετὰ ἀπό ἐπανειλημ-μέ-νες καταστροφές τοῦ Καθο-λι-κοῦ της καί τήν ἀνα-γκα-στική ἐγκατάλειψη τόσο ἀπό τούς μοναχούς της ὅσο καί ἀρ-γό-τερα ἀπό τίς δύο μοναχές πού ἀσκή--τευαν στούς χώρους της, τῆς Μακρίνης καί τῆς Γοργονίας, ἄρ-χισε πρίν ἀπό δύο περίπου δε-κα-ε-τίες νά ἀνακαινίζεται ἀπό ἕναν ἱερομόναχο πού πέρασε ἀπό ἐδῶ, τόν π. Παῦλο Δημητρακόπουλο.

Μέ τήν ἄφιξη ὅμως καί τήν ἐγκατα-βίωση ἐδῶ πρό ἐτῶν τῆς νέ-ας Ἀδελφότητος ἄρχισε καί πά-λι νά λειτουργεῖ κα-νο-νικά ὡς Μο-νή καί συνεχίσθηκε ἡ ἀνα-καί-νι-σή της, ἔτσι ὥστε νά τελοῦμε σήμερα τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ της, ὁ ὁποῖος κατά καιρούς χρησιμο-ποιήθηκε γιά ἀλλότριους σκοπούς, καί νά ἀξιωνόμεθα νά ζοῦμε τή λα-μπρή αὐτή ἡμέρα τῆς ἀφιερῶ-σεως τοῦ Καθολικοῦ καί στόν ἅγιο Παῖσιο, ἐκτός ἀπό τή Μετα-μόρφω-ση τοῦ Κυρίου μας.

Εὐχομαι ταπεινά ἡ χάρη τοῦ με-ταμορφωθέντος Κυρίου καί τοῦ ἁγίου Παῖσιου ἀλλά καί οἱ εὐχές τοῦ ἁγίου Συμεών τοῦ Στυλίου, λείψανο τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει στή Μονή, νά στερεώνουν τόν οἶκο αὐτό ἀλ-λά καί τήν Ἱερά Μονή καί νά ἐνι-σχύουν στόν ἀγῶνα τους τίς ἀδελ-φές, οἱ ὁποῖες τόσο κοπίασαν, μαζί μέ τόν πατέρα τους, τόν π. Βασίλειο, γιά τήν ἀνακαίνιση καί τόν εὐπρε-πι-σμό τῆς Μονῆς καί τοῦ Καθολι-κοῦ, ἀλλά καί ὅ-λους ὅσους ποικι-λοτρόπως βοή-θη-σαν στό ἔργο αὐτό, ἀλλά κυρίως νά ἀξιῶναι καί ἐκεῖνες καί ὅλους μας νά μεταμο-ρ-φώνουμε καθημε-ρι-νά τούς ἑαυ-τούς μας σέ τέκνα Θεοῦ ἀκο-λου-θώντας τό παρά-δειγ-μα τῶν ἁγίων καί ἰδιαιτέρως τοῦ ὁσίου Παῖσιου, πού εἶναι ἕνας ἅγιος τῆς ἐποχῆς μας, ἕνας ἅγιος τῶν ἡμερῶν μας, ὥστε δέν μπορούμε νά ποῦμε ὅτι «ξέρετε, οἱ παλαιοὶ ἅγιοι εἶχαν ἄλλον τρόπο ζωῆς, εἶχαν ἄλλες εὐκαιρίες». Ὁ ἅγιος Παῖσιος ἔζησε μαζί μας, ἔζησε κοντά μας, ἔζησε στίς ἡμέρες μας, ἔζησε, θά ἔλεγα, τούς ἴδιους πειρασμούς πού ζοῦμε καί ἐμεῖς. Ἀλλ' ὅμως ὁ ἀγῶνας του, ἡ προσπάθειά του, τόν καταξίωσαν, τόν χαρίτωσαν, τόν ἔκαναν νά θεωθεῖ καί νά φθάσει στό σημεῖο αὐτό, οὕτως ὥστε πρίν ἀπό λίγα χρόνια ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, τό Πατριαρχεῖο μας, νά τόν κατατάξει μετὰ τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας.

Εἶναι μεγάλη εὐλογία, διότι οἱ Ἀδελφές συνδιακόνησαν, θά ἔλεγα, μέ τόν Ἅγιο.

Ὑπηρετήσαν κοντά στον Ἅγιο. Ἔλαβαν τά ὀνόματά τους ἀπό τόν Ἅγιο. Ἔλαβαν τήν εὐχή τοῦ Ἁγίου. Καί εἴμεθα βέβαιοι ὅτι αὐτή ἡ εὐλογία καί ἡ χάρη πού ἔλαβαν θά τούς συνοδεύει σέ ὅλη τους τή ζωή, οὕτως ὥστε καί ἐδῶ, σέ αὐτό τό μοναστήρι, νά δοξάζεται ὁ Θεός, νά μεταμορφώνονται οἱ ἄνθρωποι σέ ἁγίους, ἀλλά πρωτίστως ἐκεῖνες νά ἔχουν πλούσια τή χάρη τοῦ μεταμορφωθέντος Κυρίου ἀλλά καί τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, τοῦ Γέροντός τους. Ἀμήν.